

ΥΠΕΒΑΛΑ ΣΤΟ ΚΟΜΜΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΜΟΥ ΣΤΟ ΕΥΡΩΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ ΤΟ 2004

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΨΕΩΝ ΜΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑΣ ΜΟΥ ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΕΥΡΩΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ ΓΙΑ ΤΟ 2004.

1. Η θέση μου για το μέλλον της Ευρώπης περιλαμβάνει το όραμα του Βίλλυ Μπράντ για μια Ευρώπη από τον Ατλαντικό έως τα Ουράλια (τόρα μέχρι το Βλαδιβοστόκ). Πιστεύω ακόμη ότι η ένταξη της Τουρκίας (μετά την απορρόφηση και το «χώνεμα» του τωρινού κύκλου διεύρυνσης) και ίσως μετά την δρομολόγηση και των Ευρω-Ρωσικών σχέσεων, παρουσιάζει πολλά πλεονεκτήματα για την χώρα μας.
2. Όσον αφορά στην «αντιπαλότητα» Ευρώπης – ΗΠΑ , πιστεύω ότι η Ευρώπη θα κάνει μεγάλο και ολέθριο λάθος αν προσανατολιστεί στην «αντικατάσταση» της μοναδικής υπερδύναμης. Αλλού είναι τα δυνατά της σημεία και κύρια στην κοινωνία, οικονομία και στον πολιτισμό. Άλλο πράγμα είναι βέβαια η «σημειακή απάντηση» σε επιθετικές κινήσεις που πρέπει όμως να μην ακυρώνει το διαφορετικό δρόμο.
3. Όσον αφορά στα κοινοτικά κονδύλια αλλά και την γενικότερη άποψη που έχουν οι Έλληνες για την Ε.Ε. , πιστεύω ότι χρειάζεται αρκετή και συνεπής δουλειά, κύρια από εμάς τους σοσιαλιστές (αλλά και από τους περισσότερους της παραδοσιακής Αριστεράς), να φύγουμε από τις απόψεις για «Κουτόφραγκους» , την «αγελάδα που αρμέγουμε» και τα λοιπά παρόμοια αλλά και να μείνουμε μακριά από τις απόψεις για «Ευρωπαϊκό παράδεισο».

Και κάπως πιο προσωπικά παρακάτω

4. Έχω γαλουχηθεί και ανδρωθεί πολιτικά με αυθεντικές «ευρωκεντρικές» απόψεις, σε μικρούς κομματικούς χώρους, και σε χρόνους όπου η παραμονή και η υποστήριξη των παραπάνω απόψεων είχε πολλές δυσκολίες, συναντούσε λυσσώδεις αντιδράσεις αλλά και εξόπλιζε με σθένος και επιχειρήματα και οδηγούσε σε εμφύθωση. Οι δάσκαλοι κατά χρονική σειρά : ομάδα περιοδικού «Προσανατολισμοί» πριν και μετά την δικτατορία , Στέργιος Χασαπίδης, Μπάμπης Πρωτοπαπάς, Νέες Δυνάμεις, Δημήτρης Τσάτσος, Γ.Α. Μαγκάκης, Βιργινία Τσουδερού και Γιάγκος Πεσματζόγλου οδήγησαν σε στέρεο υπόβαθρο που επιβεβαιώθηκε από τον χρόνο. Και πιο πρόσφατα η θητεία στον Συνασπισμό αποτέλεσε το νέο σημείο επαφής με την ανανεωτική Αριστερά , με την οποία εξ' άλλου υπήρχε πάντοτε επικοινωνία (φοιτητική συνεργασία με Δημοκρατικό Αγώνα) και μετέπειτα στην «Συμμαχία των 5» (1977).
5. Η εγκατάλειψη εκ μέρους μου των πρώιμων «κλασικών προοδευτικών» απόψεων του ότι μόνο οι ακροδεξιοί ασχολούνται με τα «ελληνικά οράματα κλπ» (βλέπετε μεγαλώσαμε με την Ελλάδα Ελλήνων Χριστιανών») με έχει οδηγήσει σε ένα «ελληνο-κοσμοπολίτικο» θεωρητικό σχηματισμό, που χαίρομαι να βλέπω ότι όσο περνά ο καιρός αποκτά και περισσότερους θιασώτες. Αυτά τα οράματα περνούν μόνο μέσα από την Ενωμένη Ευρώπη, που την βλέπω σαν το προνομιακό πεδίο ανάπτυξης του Ελληνισμού (όχι και το μόνο καθώς υπάρχει η «σπορά» στα «πέρατα»).

6. Τόσο η εγκύκλια εκπαίδευσή μου (Μετσόβειο, Msc Σκωτία και MBA Henley πρόσφατα) αλλά και η εικοσάχρονη επαγγελματική μου απασχόληση στην ΔΕΗ και έξω με τα θέματα που αναφέρω στο βιογραφικό μου, σε συνδυασμό με την συνεχή παρακολούθηση των Ευρωπαϊκών θεμάτων, πιστεύω ότι με έχουν εξοπλίσει για την αντιμετώπιση των προκλήσεων της θέσης. Η 32χρονη εξ' άλλου απασχόλησή μου με τα κοινά πιστεύω ότι θα με βοηθήσουν στην «διαχείριση» των διαφόρων θεμάτων με συλλογικό και επωφελή για το ΠΑΣΟΚ τρόπο.
7. Αντιμετωπίζω τις τελευταίες αλλαγές στο ΠΑΣΟΚ σαν μία φυσιολογική και άκρως ελπιδοφόρο συνέχεια των προηγούμενων καταστάσεων , χωρίς αντιπαλότητες, εξάρσεις και αποκαθηλώσεις (δεν έχω «χρωματιστεί» με κανένα κύκλο η ομάδα) , που θα πρέπει όλοι μας να εξελίξουμε στον χρόνο. Η σχετικά πρόσφατη οργανωτική μου ένταξη στο ΠΑΣΟΚ (απλό μέλος στην Τ.Ο. Γέρακα), ενώ η ουσιαστική και ψυχική προσέγγιση είχε γίνει από το 1996, ήταν η τελευταία πράξη σε ένα «δημοκρατικό σοσιαλιστικό έργο» και όχι καμία «προσέγγιση» στην εξουσία, από την οποία απέφυγα όλα αυτά τα χρόνια να επιζητήσω απολαβές, παρά την διατήρηση καλών κοινωνικών σχέσεων. Δεν θεωρώ ότι εντάσσομαι στην «πολυτελή και μετά τυμπάνων» διεύρυνση από τον ΣΥΝ , αλλά μάλλον σε μια «φυσική» και «χαμηλών τόνων» γέφυρα με αυτό τον χώρο – μη εξαντλώντας βέβαια εκεί την «χρησιμότητά» μου.
8. Σε κάθε κακό συνηθίζω να βλέπω και το καλό. Έτσι, με δεδομένη την τελευταία εκλογική ήττα, θεωρώ ότι μας παρουσιάζεται μία ευκαιρία για απαλλαγή από αρκετά βαρίδια και για την οικοδόμηση του ανοιχτού κόμματος πολιτών. Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να ανταγωνιστούμε την Νέα Δημοκρατία μόνο στα δικά της χωράφια. Το πεδίο των ιδεών και της συμμετοχής είναι προνομιακό για εμάς.
9. Λόγω της πολύχρονης απασχόλησής μου με την πληροφορική (έχω παρακολουθήσει και συμμετάσχει σε όλα τα στάδια από το 1978) , θεωρώ πραγματικά κρίσιμη την παράλληλη ανάπτυξη του «ψηφιακού κόμματος». Θεωρώ, πέρα από τον συρμό, ότι πραγματικά μπορεί να αλλάξει τις προοπτικές ενός κόμματος και των πολιτών που «ψάχνονται».
10. Επιθυμώ να αναφέρω κλείνοντας ότι, στην ευτυχή για μένα περίπτωση της επιλογής μου , έχοντας κλείσει έναν 32ετή κύκλο πανεπιστημιακής (και ταυτόχρονα πολιτικής) εκπαίδευσης και διαφόρων επαγγελματικών απασχολήσεων που με έχουν φέρει σε μία αρκετά «άνετη» οικογενειακή, κοινωνική και οικονομική κατάσταση, σκοπεύω να αφιερώσω το σύνολο του χρόνου μου στην «ευρωπαϊκή» απασχόληση και στο πέρασμα/επικοινωνία της τόσο στο κόμμα αλλά και στην Ελληνική κοινωνία των πολιτών γενικότερα - και την ανατροφοδότηση από εκεί.

Χάρης Μακρυγιώργος
Μάιος 2004